

Oponentský posudek na diplomovou práci Bc. Barbory Čerdlové Problém „hranice“ u pomáhajících profesí

Studentka se ve svém diplomovém výzkumu zabývá otázkou hranic u pomáhajících profesí, konkrétně tím, jak je vnímají osobní asistenti osob s tělesným postižením. Jak autorka ukazuje v celém svém textu, téma „hranic“ osobní asistence se pro výzkum jeví jako velmi nosné, neboť nejspíš prostupuje jejich pracovní zkušenost v různých rovinách.

Práce je tradičně rozdělena na část teoretickou a empirickou. Studentka následně diskutuje vlastní výzkumná zjištění s literaturou.

V teoretické části se věnuje třem větším tematickým celkům, které korespondují se strukturou empirické části. Jedná se o osobní asistenci jako takovou, o vztahy mezi klientem a asistentem a o téma hranic. Výběr témat považuji za adekvátní. Oceňuji především pečlivost, s níž je čtenář seznámen s problematikou osobní asistence od formálního rámce přes pojmy, témata a očekávání s ní spojenými. V části věnované vztahu klienta a asistenta mi přijde trochu nadbytečné zařazení podkapitol o práci s krizí klienta (s.31), konflikt s klientem (s. 31) a emoce ve vztahu klient osobní asistent (s.32). Zdá se mi, že vedou zkoumané téma vedou příliš do šířky. Co se mi naopak líbí, je závěr kapitoly, která se zabývá rovinami vztahů a závěr teoretické části o hranicích. V těchto částech dokázala studentka v literatuře nalézt zajímavé momenty a nastínit možné paralely se zkoumaným problémem.

Jak sama uvádí, je pro výzkum motivovaná vlastní zkušeností s prací osobní asistentky. To se ukázalo jako výhoda zejména při vstupu do terénu a sběru dat. Podařilo se jí získat poměrně bohatý materiál - 7 rozhovorů s osobními asistenty po cca 3 hodinách. Zkušenost autorky s danou oblastí se nejspíš projevila i v povaze samotných dat, což se ukázalo i na otevřenosti ve vyprávění informátorů. K zodpovězení výzkumných otázek autorka volí metody zakotvené teorie. Vzhledem k cíli výzkumu a otázkám je volba metodologie vhodná. Přepisy rozhovorů uvádí v přílohách v elektronické verzi.

Autorka se vypořádává s velkým množstvím získaných dat, která člení do třech tematických celků – osobní asistence očima asistentů, vztah mezi klientem a osobním asistentem a hranice ve vztahu klienta a osobního asistenta. Posloupnost takové struktury se jeví logická. Empirickou část považuji za poctivě zpracovanou a její hodnotu spatřuji zejména v tom, jak autorka dokáže čtenáře provést subjektivními interpretacemi informátorů. Z poměrně širokého množství dat se autorce nakonec daří nalézt roviny hranic – osobní, profesní a vztahovou.

V práci se autorka zaměřuje především na vymezení a popis hraničních situací a samotných hranic. Pro obhajobu navrhuji otázku po funkci těchto hranic. Zajímavým bodem k diskusi může být i vyzorovaný rozpor mezi formálními požadavky na profesi ze strany organizace v rámci které asistent působí a jakousi tendencí postupně redefinovat si pojetí profese jako takové. Líbilo se mi použití pojmů přenos a protipřenos. Zdá se mi trefné upozornit na předpoklad, že přenosové fenomény budou do práce osobních asistentů vstupovat, a to na obou stranách.

Práci doporučuji k obhajobě.

Mgr. Michal Voldřich